

[הגדרת המצווה:]

"לאהוב כל אחד מישראל אהבת נפש,

כלומר : שנחמול על ישראל ועל ממונו כמו שאדם חומל על עצמו וממונו,

שנאמר [ויקרא י"ט, י"ח] : 'ואהבת לרעך כמוך'.

ואמרו זכרונם לברכה [שבת ל"א ע"א] 'דעלך סני לחברך לא תעביד' (= שעלך שנוי – אל תעשה לחברך).

ואמרו בספרא : "אמר רבי עקיבא (על מצוות ואהבת לרעך כמוך) זה כלל גדול בתורה"

כלומר : שהרבה מצוות שבתורה תלויין בכך,

שהאוהב חבירו כנפשו לא יגנוב ממונו

ולא ינאף את אשתו

ולא יונהג בממון ולא בדברים

ולא יסיג גבולו

ולא יזיק לו בשום צד.

וכן כמה מצוות אחרות תלויות בזה, ידוע הדבר לכל בן דעת.

שורש המצוה ידוע,

כי כמו שיעשה הוא בחבירו כן יעשה חבירו בו, ובזה יהיה שלום בין הבריות.

ודיני מצוה זו כלולים הם בתוך המצוה,

שכלל הכל הוא שיתנהג האדם עם חבירו כמו שיתנהג עם עצמו :

לשמור ממונו ולהרחיק ממנו כל נזק,

ואם יספר עליו דברים - יספרם לשבח

ויחוס על כבודו

ולא יתכבד בקלונו,

וכמו שאמרו ז"ל : "המתכבד בקלון חבירו אין לו חלק לעולם הבא."

והמתנהג עם חבירו דרך אהבה ושלוש ורעות ומבקש תועלתם ושמח בטובם,

עליו הכתוב אומר : [ישעיהו מ"ט, ג'] "ישראל אשר בך אתפאר".

ונוהגת מצוה זו בכל מקום ובכל זמן

והעובר עליה , ולא נזהר בממון חבירו לשומרו,

וכל שכן אם הזיק אותו בממון או צערו בשום דבר לדעת, **ביטל עשה זה!**

מלבד החיוב שבו לפי הענין שהזיקו כמו שמפורש במקומו.